

- *17. Rowland Róbert, urad. erdész, Árvavárallya. *18. Guber József, urad. erdész, Árvavárallya. *19. Kotzian Antal, urad. alerdész, Oravicza (Árvam.) *20. Sperl, államvasut-társulati felügyelő.

Bronz-érem. 1. Holzheim Károly, Szombathely. Épület- és szerszámfáiért. 2. Kindl Rudolf, Zircz. Fatapló munkáiért. 3. Kuntz Adolf, Őrs. Itató válújáért. 4. Erdőgondnokság (alapítványi uradalom) Lakocsa. Erdőtermékekért. 5. Pálffy Mór gróf, Szomolány. Erdőtermények és butorokért. 6. Zichy Domonkos gróf, Rév-Lugos. Erdőterményekért. 7. Amberger István, Lippa. Hordóiért. 8. Balogh Gábor, Debreczen. Hordóiért. 9. Bek János, Vaál. Hordóiért. 10. Gyulai László, Debreczen. Hordóiért. 11. Herman Imre, Ronya. Szerszámfáiért. 12. Ifj. Moor János, Moórott. Hordóiért. 13. Panovitz Fülöp, Budapest. Gőzmalmi sisak és hordóiért. 14. Vadona János, Keszthely. Csónakért. 15. Kuchta Dániel, Tiszolez. Pintérmunkáiért. 16. Tóth Lajos, Rév-Komárom. Pintérmunkáiért. 17. Jankó Ferencz, Dubi. Faczipőkért. 18. Reisz Herman, Budapest. Kaptafákért. 19. Fuchs Emil, Budapest. Kerti szerszámokért. 20. Poór és Leitinger, Brassó. Szitakéregért. 21. Schmidt Ignác, Nádasd. Szalmaszékekért. 22. Tóth János és fia, Rév-Komárom. Pintérmunkákért. 23. Tolnai Gábor, Debreczen. Pintérmunkákért. 24. Latin szert. káptalan, Nagyvárad. Bükkfaléczekért. 25. L. sz. püspökség, Nagyvárad. Műfákért. 26. Freystädter Antal, Kaposvár. Szerszámfákért. 27. Pollák Lajos, Debreczen. Pintérmunkáiért. 28. Eichler Róbert. Lippa. Hordóiért. 29. Wagner István, Győr. Kaptafákért. 30. Stieglitz Dáv., Erdődka. *31. Rochlitz Pál, okleveles erdész, Budapest. *32. Berchthold Károly, urad. erdész, Géjzaháza. *33. Wawretschán József, Podbiel (Árva). *34. Szmétácsék Béla, primási főerdész, Esztergom. *35. Schlésinger Jakab, Losoncz.

A *-gal jelöltek nem kiállítók, hanem mint közreműködők lettek kitüntetve.

Különfélék.

Nyilt kérdés. Több szaktárs ismétleges serkentése indított arra, hogy a jelen kérdést a nyilvánosság elé kitáram. Kiemelem ezt azon okból, miként a hiuság gyanuja — ha illet felkelt — ne csak engem érintsen kizárólagosan;

a midőn ifjabb szaktársainktól megirigyeltük a Magyarország nagy czimerével ellátott, — tetszősebb alakba öltöztetett és beltartalmára is kiválóbb erdészeti államvizsgálati bizonyítványt.

Ugy a mint együttesen érezzük, hogy a külsőségnek érdemen túl tömjénezni — felületességet árul el; ép oly mértékben meggyőződésünk, hogy a kiválóbb külalak hatályosan megnyerő és hasonló belérték mellett legtöbb esetben fölényt gyakorol.

Ha tehát kérjük, vajjon nem volna-e kivihető, hogy az 1877-dik évig bezárólag használt bizonyítványok: „Erdészeti államvizsgái“ bizonyítvánnyal kicseréltesse — egyrészt az erdészeti szak iránt táplált szeretetnek óhajtuk jelét adni, a midőn az oklevélre büszkeségünket helyezzük; másrészt kizárva vélnök látni azon lehetőséget, hogy ott, a hol az oklevélen csak egy pillantanak végig, mint egy képen, egyik vagy másik ki nem érdemlett érzékeny visszahelyezést ne szenvedjen.

Legyen szabad helyt adni azon reménynek, hogy alkalom leend a kicserélt államvizsgái oklevélnek ép úgy örvidenünk; mint a milyen kedves meglepetésünkre szolgált, az Orsz. Erdészeti-Egyesület által kiváló izléssel kiállított igen csinos okirat is.

Lippa, 1879. márczius 4-én.

S. Gy.

Erdősítések Olaszországban. Szerény eredményeket ért el e téren Olaszország. Ott is a gyakori áradások borzasztó pusztításai érlelték meg az erdők ápolásának szükségességét, s legelőször az oly gyakran felduzzadó Arno mentén Florencz, majd Arezzo tartománytanácsa határozta el egyértelműleg, hogy okulva az erdőrombolás káros következményein, szakértőkből erdőbizottságot alakít s annak utasításai szerint az Arno partvidékét közvetlenül is, de a nép között kiosztandó

segély és utasítások segélyével is befásítja. Csakhogy a nagy tüzzel és sokat ígérő alapon megindult kezdeményezés, fájdalom, alig eredményezett többet, mint hogy az erdők jelentőségének tudatában élő nagyobb birtokosok, mint Albirii marcheseje, Magni tanácsos és mások nagyobb erélyvel láttak az erdőplántáláshoz, s jelentékeny területeken be is bizonyíthatják kitartó munkájuk üdvös eredményét.

De a kisbirtokosság s maga a nép fájdalom, érzéketlen ott is eme legvitálisabb érdekei iránt, s még unszolva sem vehető rá, hogy régi indolentiájával felhagyjon. Az a gondolat, hogy beruházásai csak évtizedek múlva hozhatják meg gyümölcsüket: hatástalanná teszi a legszivhezzsólóbb rábeszélést is, s bevonulva rideg önzésének csigaházába, azzal a lelketlen mondással felel, a mi nálunk is annyi jónak, nemesnek átka, megölője, hogy a ki hátul marad, tegye be az ajtót. A mától holnapra tengődés hétköznapi észjárása nagyobb haszonnak tüneti fel előtte, ha legelőnek fogja fel gyér fűszálakat alig lengető birtokocskáját s így kisajtolva annak csekély termőképességét, a perzselő nap s az időjárás vasvesszeje alatt hagyja tovább is pusztulásnak, hogy ivadécai majd egy darab sivár kötáblánál egyébbel ne rendelkezzenek s apáikra az örökbe kapott nyomor átkainál egyébbel ne is gondolhassanak.

Hja nagyot változott a világverő rómaiak földjén is a gondolkodás, s míg a hajdani etruskok és rómaiak az erdőket szentnek tartották, a mai nemzedék telhetetlensége nem lát abban egy későn jövedelmező, gondos ápolást igénylő rejlett kincset, s mert az ősök józan mérsékletét és eszességét mohó haszonvágy váltotta fel, nem is csodálhatjuk, ha önkénytesen nem járulnak az egykor hűs árnyakat nyújtó, safirok és nymphák kedvencz tanyáját képező erdők felújításához, hanem az Abbruzzok lehangoló kietlenévé engedik vidékeiket fajulni.

És ha körültekintünk mi saját hazánkban, vajjon nincs-e okunk hűledezni, hogy az olaszországi állapotok elijesztő képei nálunk is itt-ott ismétlődnek; vajjon a majdnem rendszeressé vált nyári áradások roppant kárait nem kereshetjük-e az ott panaszosan emlegetett kapzsiság, érdektelenség büntetésében, mert sehol sem valósul meg a biblia kemény fenyegetése annyira, mint az erdők elhanyagolásánál, hogy az apák büneért lakol a nemzedék harmad- és negyediziglen. De hagyjuk a recriminációkat, hisz nálunk törvényhozásilag utját vágják maholnap az egyéni szeszélynek s a törvény parancsszava majd csak sarkalni fog arra, a mit saját elhatározásukból saját javukra s a közjólét emelésére oly kevesen hajlandók megtenni.

—s.

Kiállítás. A szolnok-dobokamegyei gazdasági egyeslet Deésen f. é. októberhó 18—26. napján, termény-, ipar- és állatkiállítást tart, melynek bejelentési határideje folyó évi szeptemberhó 1-je. A terménykiállításnak egyik osztályát az erdőtermények és faipar képezik. Bejelentési ivvel és kiállítási szabályzattal készségesen szolgál az Országos Erdészeti-Egyesület titkári hivatala.

Az erdélyi gazdák ez évi vándorgyűlése októberhó 2—5. napján S.-Szt.-Györgyön fog megtartatni, s tárlattal lesz összekötve. A tárlat: állat, mezőgazdasági, termények, gazdasági eszközök és gépek, s háziipar osztályokból áll. A háziipar 7 alosztályára, u. m.: faipar, vesszőipar, kakaipar, szalmaipar, szövőipar, cserépipar és tápipar, díjazásul 50 db arany és 20 ezüstforint van kitűzve. A tárlat Magyarország összes területére kiterjed, s a tárgyak szeptemberhó 15-ig, az intéző bizottságnak Sepsi-Szt.-Györgyre czimezve beküldendők.

A selmeczi m. kir. bányászati és erdészeti akademián, az 1879/80-ki tanév f. é. október havában kezdődik. A felvétel és beiratás október 6. és 7-én történik.

Beiratási és segély-egyleti díj fejében egyszer mindenkorra 10 frt fizetendő. Az akadémián tandíj nem fizettetik.

Bővebb felvilágosítást írásbeli megkeresés folytán az akad. igazgatóságtól kaphatni.

Változások az erdészeti szolgálat körében. A m. kir. pénzügyminister Belházy Emil m. kir. erdőrendezőt a máramaros-szigeti jószág- és bányaigazgatóság kerületébe erdőrendezővé; Sziklay Lajos m. kir. erdőgyakornokot az ungvári főerdőhivatalhoz és Teutschl Antal m. kir. erdőgyakornokot a zsamoczai erdőhivatalhoz erdőszámvivökké nevezte ki.

Halálozások. Báró Wenckheim Béla Ő Felsége személye körüli m. k. minister és Báró Beust Ödön földbirtokos, egyleti alapító tagok és Bong István m. k. erdőgyakornok és közös hadseregbeli önkéntes — utóbbi, mint nekünk írják, többszörösen megerőltető katonai szolgálatok következtében — meghaltak. Béke hamvaikra.

Bernhardt Ágoston, por. kir. főerdőmester és a mündeni erdőakadémia igazgatója múlt hó 14-én Mündenben typhusban meghalt. A boldogult egyike volt szakunk kiválóan buzgó és erélyes munkásainak; utolsó nyilvános fellépése f. é. május hó második felében a német birodalmi gyűlésen történt, melynek mint képviselő volt tagja, s hol a favámok behozatala mellett emelt szót. Német nyelven megjelent művei állandó tiszteletet biztosítottak nevének, tanártársai pedig emléket szándékoznak emelni, melyre az erdészek adakozását hívják fel. E lapok szerkesztője a maga részéről 20 márkával járul a célhoz, adományokat e célra szintén elfogad, s nyilvános nyugtázás után készséggel szállítja rendeltetésök helyére.
